

Decreet houdende de ondersteuning en stimulering van het lokaal jeugdbeleid

Algemene toelichting

1. Probleemstelling

Al jaren klinkt vanuit de lokale besturen de vraag tot drastische vermindering van het aantal regels die Vlaanderen oplegt voor het bekomen van subsidies. Aan lokale besturen worden tal van plannen gevraagd in ruil voor het ontvangen van Vlaamse middelen, ook de besteding van deze middelen wordt aan heel wat voorwaarden en regels gekoppeld. Lokale besturen ervaren dit als planlast en hebben het gevoel sterk beknot te worden in hun autonomie. Ze worden gedegradeerd tot 'uitvoeringsagenten' van het Vlaamse beleid.

Om aan deze verzuchting tegemoet te komen, kondigde de Vlaamse Regering in het Regeerakkoord aan werk te zullen maken van een 'interne staatshervorming'. Met deze interne staatshervorming wil de Vlaamse Regering niet alleen een antwoord bieden op de bestuurlijke verrommeling in Vlaanderen – te veel bestuursniveaus zijn verantwoordelijke voor hetzelfde beleidsdomein – ze wil eveneens komen tot een sterk vereenvoudigd kader voor de samenwerking tussen Vlaamse overheid en lokale besturen (gemeenten, provincies en OCMW's)

Het spreekt voor zich dat dergelijke oefeningen verregaande gevolgen hebben voor het bestaande decreet van 14 februari 2003 houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid.

Eerst en vooral zijn er de doorbraken zoals geformuleerd in witboek interne staatshervorming.

De 'interne staatshervorming' moet per beleidssector opgestart worden met een brede betrokkenheid van alle bestuurslagen. In het bijzonder zullen we het provinciale bestuursniveau, de intercommunales, de gedeconcentreerde en andere intermediaire bestuursvormen doorlichten op doorheen de tijd ontstane mengvormen van beleid of nichebeleid. Zo komen we tot een sluitende lijst van provinciale bevoegdheden die een grondgebonden karakter hebben. De provincies fungeren daarbij ook als regisserend en afstemmend intermediair niveau. (RA pg 82)

De krachtlijnen, uitgangpunten en doorbraken van de Interne staatshervorming worden gebundeld in het Witboek Interne Staatshervorming, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 8 april 2011. "De interne staatshervorming is een van de belangrijke sleutelprojecten van de huidige regeerperiode. Met deze hervorming versterkt de Vlaamse regering de lokale democratie en verhoogt ze de slagkracht van de overheid, zodat deze op een efficiënte en effectieve manier een meerwaarde kan betekenen voor de burgers en bedrijven" (witboek p7).

Een belangrijk instrument bij deze oefening is het decreet houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd, kortweg het planlastendecreet.

Naast het streven naar een vereenvoudigde relatie tussen de Vlaamse overheid en de lokale besturen stelt het regeerakkoord ook : "Het verenigingsleven wordt actief, structureel en projectmatig

ondersteund. We zorgen voor een doorzichtige subsidieregeling, eenvoudige regelgeving en de blijvende erkenning en ondersteuning van het vrijwilligerswerk. De Vlaamse Regering bevestigt het belang van de sectorale subsidiestromen voor het lokale jeugd-, cultuur-, sport-en erfgoedbeleid.” (pg 67)

Het inzetten op het verenigingsleven, met duidelijk te onderscheiden subsidiestromen, blijft dus ook voor deze regeerperiode een uitgangspunt.

In het voorliggende decreet wordt dit uitgangspunt gekoppeld aan de bepalingen opgenomen in het planlastendecreet.

Er werd eveneens voor geopteerd om bij deze decreetwijziging werk te maken van de uitvoering van het artikel 9 van het decreet van 7 mei 2004 houdende de aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector. Ter uitvoering van dit artikel moeten de vrijgekomen plaatsen in het gemeentelijk jeugdwerkbeleid herverdeeld worden in een volgende beleidsplanperiode. Aangezien er naar aanleiding van de beleidsperiode 2011-2013 van de lokale jeugdbeleidsplannen geen herverdeling heeft plaats gevonden voor de lokale en regionale geregulariseerde DAC-werknemers, wordt voorgesteld samen met de wijziging van de regelgeving ter ondersteuning van het gemeentelijk jeugdbeleid ook deze regelgeving uit te werken met ingang van de beleidsperiode 2013-2018. Er wordt dan ook voorgesteld om een deel van de vrijgekomen DAC middelen die nu ten goede komt aan lokale en bovenlokale jeugdwerkinitiatieven toe te voegen aan de middelen voorzien voor de uitvoering voor het decreet houdende de ondersteuning en stimulering van het lokaal jeugdbeleid en de bepaling van het provinciaal jeugdbeleid.

2. Historiek en uitgangspunten

Het decreet houdende de subsidiëring van gemeentebesturen en de VGC inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid kent zijn oorsprong in 1993. Er werd toen voor gekozen om de Vlaamse middelen voor de ondersteuning van het lokale jeugdwerk voortaan via de gemeentebesturen te besteden. Hiermee werd de inhoudelijke verantwoordelijkheid voor het lokale jeugd(werk)beleid bij de gemeenten gelegd. Van een overdracht van bevoegdheden was geen sprake, de samenwerking met de andere overheden werd immers even uitdrukkelijk als uitgangspunt ingeschreven. De financiering werd wel gedecentraliseerd.

Het decreet werd ondertussen vele malen aangepast. Er werden wijzigingsdecreten opgesteld in 1995, 1996, 1998 en 2001. In 2003 tenslotte kwam er een nieuw decreet dat een samenvoeging was van het decreet van 1993 met het decreet houdende de subsidiëring van provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid van 1997. Vanaf dan spreken we van het decreet van 14 februari 2003 houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid.

Ook dit nieuwe samengevoegde decreet legde geen inhoudelijke verplichting op, maar bood de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies een kader voor de opmaak van een beleidsplan. Ook dit decreet werd nog gewijzigd bij decreten van 23 december 2005 en 15 december 2006. Beide wijzigingen stonden in het teken van planlastvermindering en administratieve vereenvoudiging. De structuur van het plan werd drastisch vereenvoudigd en de verplichte jaarplanning en afzonderlijk werkingsverslag werd geschrapt en vervangen door één verantwoordingsnota. Het uitgangspunt dat gehanteerd wordt voor het document dat gevraagd wordt om de goede uitvoering van het jeugdbeleidsplan te staven, is in de eerste plaats bedoeld om de lokale actoren een zo getrouw en duidelijk mogelijk beeld te geven van de stand van zaken: ze moeten vooral de lokale praktijk en wie die daar opvolgt (college, jeugddienst, jeugdraad, jeugdwerk) ten goede komen.

Ondanks de vele wijzigingen doorheen de twintig jaar dat dit decreet van kracht was, bleef het doel uiteindelijk ongewijzigd, namelijk ‘te bevorderen dat het lokale en provinciale jeugdwerk snel en

adequaat kan inspelen op de evoluerende behoeften van kinderen en jongeren in hun vrije tijd. Dit doel werd nagestreefd door enerzijds het bestaande jeugdwerk steeds beter te ondersteunen zodat dit aanbod kwalitatief verbeterde en anderzijds door witte vlekken inzake jeugdwerkeraanbod op te vullen vanuit nieuwe initiatieven. In het partnerschap tussen de Vlaamse overheid en de lokale besturen tekende de Vlaamse overheid de kaders of contouren uit en de gemeenten en provincies vulden ze in met de lokale spelers via interactief bestuur. Doorheen de verschillende jaren ging het basisprincipe dat kinderen rechten hebben steeds zwaarder wegen. Vanuit het principe van de kinderrechten gaf het decreet ook een sterke aanzet voor een categoriale clustering van alle jeugdbeleidsthema's die op het lokaal niveau leven. Bij alle acties met betrekking tot het jeugdbeleid dient te volle rekening gehouden te worden met het belang van het kind.

De zes uitgangspunten van het decreet lokaal jeugdbeleid bleven doorheen al de jaren dezelfde en kunnen als volgt worden samengevat:

- Jeugdbeleid als categoriale clustering van alle mogelijke jeugdspecifieke beleidsthema's
- Jeugdwerkbeleid als essentieel en emanciperend bestanddeel van een breed jeugdbeleid
- Het belang van een goed planningsproces.
- Permanente samenspraak en samenwerking met jeugdwerkinitiatieven, kinderen en jongeren
- Voldoende financiële armslag: het blijft belangrijk dat gemeentebesturen voldoende middelen ter beschikking krijgen van de Vlaamse overheid om dit lokale jeugdwerk naar behoren te ondersteunen.

3. Algemene inhoud van het voorontwerp van decreet

De belangrijkste uitgangspunten van het planlastendecreet worden als volgt verwoord in het regeerakkoord: *in het kader van de planlastverlichting komen we tot een legislatuurplan, waarbij outputcontrole en benchmarking mogelijk is. Die werkwijze getuigt van een volwassen partnerschap met de lokale en provinciale besturen. Er zal worden bekeken welke controle-instrumenten in deze context het meest geschikt zijn. De verschillende plannen die de lokale en provinciale besturen nu maken (cultuurbeleidsplan, jeugdbeleidsplan, sportbeleidsplan, milieubeleidsplan,...) verdwijnen en worden geïntegreerd in dit meerjarenplan (RA, pg.82).*

Het voorliggende voorontwerp van decreet is het resultaat van een oefening om het huidige decreet te conformeren aan de uitgangspunten van het planlastendecreet. Uiteraard worden een aantal zaken bijgesteld wat resulteert in een sterk vereenvoudigd decreet lokaal jeugdbeleid.

Zoals in mijn beleidsnota al werd aangekondigd, kies ik er voluit voor de expliciete inspraak van het jeugdwerk en van kinderen en jongeren in de voorbereiding en uitvoering van gemeentelijke jeugdbeleid te blijven waarborgen, ook na de aangekondigde planlastvermindering. Kinderen en jongeren tellen mee. Aangezien twee derde van hen geen stemrecht hebben en hun stem dus moeten laten horen via volwassenen, hebben deze volwassenen de plicht hen te horen.

Jeugdbeleid als categoriale clustering van alle mogelijke jeugdspecifieke beleidsthema's: het geïntegreerd plannen wordt mogelijk gemaakt en gestimuleerd door de invoering van de nieuwe beheers- en beleidscyclus in de gemeenten, met daarbij horend de opmaak van een strategisch meerjarenplan. Er wordt dan ook voor geopteerd, in tegenstelling tot de huidige regelgeving dit niet meer extra aan te sturen via het sectordecreet. De sectorale oormerking van de middelen zou hierdoor ook in het gedrang kunnen komen. Toch is het belangrijk dat lokale besturen voldoende ondersteund worden bij de opmaak van deze strategische meerjarenplanning om op die manier echt werk te kunnen maken van een geïntegreerd jeugdbeleid, wat ook een van de uitgangspunten vormt voor het Vlaamse beleid. Daarom subsidieert de Vlaamse Regering een vereniging zonder winstoogmerk als ondersteuningsorganisatie voor de gemeentelijke en provinciale jeugddiensten. Ze doet dit met het oog op de praktijkontwikkeling, de praktijkondersteuning en het informeren van en over het gemeentelijke en provinciale jeugdbeleid. De Vereniging voor Vlaamse jeugddiensten en

jeugdconsulenten (VVJ vzw) is dan ook voor de Vlaamse overheid een bevoorrechte partner bij de uitwerking van flankerende maatregelen en vormingen in het kader van de vernieuwde regelgeving.

Jeugdwerkbeleid als essentieel en emanciperend bestanddeel van een breed jeugdbeleid: dit principe wordt niet verlaten. Integendeel, door de onderschrijving van de oormerking van de sectorale middenstroom wordt dit uitgangspunt verscherpt. De ondersteuning van het reguliere jeugdwerk en de verhoging van participatie van kinderen en jongeren die opgroeien in maatschappelijk kwetsbare situaties aan het jeugdwerk, worden als Vlaamse beleidsprioriteiten verankerd binnen het voorliggende decreet. Er zal dan ook van gemeentebesturen verwacht worden dat ze binnen hun meerjarenplan actieplannen uitwerken binnen het kader van deze prioriteiten en het grootste deel van de verkregen Vlaamse subsidies hier ook op inzetten.

Planning en het belang van een goed planningsproces. Dit principe wordt zeker onderschreven door de Vlaamse Regering, al worden hiervoor geen regels meer ingeschreven in het sectordecreet aangezien de modaliteiten hierrond geregeld worden in de generieke regelgeving en het planlastendecreet. Er wordt geen afzonderlijk beleidsplan meer gevraagd voor de verschillende sectoren, bijgevolg kunnen er hieromtrent ook geen afzonderlijke regels worden opgelegd binnen de sectordecreten. Dit vormt een sterke vereenvoudiging ten opzichte van de bestaande regelgeving, waarin het te volgen planningsproces vrij gedetailleerd werd beschreven. Een andere belangrijke wijziging met het nieuwe decreet is dat nu ook voor het gemeentelijk jeugdbeleid zal gepland worden over een periode van zes jaar in plaats van drie jaar, zeker wat betreft de Vlaamse beleidsprioriteiten verankerd in het decreet.

Permanente samenspraak en samenwerking met jeugdwerkinitiatieven, kinderen en jongeren: dit blijft uiteraard een belangrijk uitgangspunt van het lokale maar ook van het Vlaamse jeugdbeleid. Toch worden, geïnspireerd door het planlastendecreet de regels hierover sterk vereenvoudigd. Er wordt voor gekozen de jeugdraad opnieuw te verankeren in het decreet lokaal jeugdbeleid. Uiteraard is de Vlaamse Regering er zich van bewust dat adviesraden slechts één instrument zijn in het organiseren van een participatief beleid. Los van de sectorale regelgeving zullen lokale besturen gestimuleerd en uitgedaagd worden andere instrumenten te ontwikkelen en in te zetten die bijdragen tot een verhoogde participatie van kinderen en jongeren aan het lokale beleid. De Vlaamse Regering maakt hiervoor tal van middelen vrij. Niet alleen wordt er geïnvesteerd in onderzoek dat moet bijdragen tot het verbeteren en ondersteunen van beleidsparticipatie, ook tal van verenigingen worden betoelaagd met het ook op het ondersteunen en verbeteren van de lokale participatiepraktijk. Met het vernieuwde decreet Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid wordt er ook expliciet voor gekozen de informatie- en participatieverenigingen nog te versterken, door ook hen de kans te geven een erkenning te verkrijgen op basis van een aantal decretaal verankerde modules, wat meer zekerheid biedt op subsidiëring op langere termijn. Een van de modules die naar voor wordt geschoven is het "begeleiden van beleidsparticipatieprocessen". De verenigingen worden geacht 1 januari 2013 een beleidsnota in te dienen, zo zijn ze in 2014 klaar om volop hun ondersteuningstaken uit te voeren.

Voldoende financiële armslag is het laatste principe. Dit blijft belangrijk in het vernieuwde decreet. Het subsidiebedrag dat Vlaanderen vrij maakt voor de uitvoering van Vlaamse beleidsprioriteiten inzake jeugdbeleid op het lokale niveau, wordt ingeschreven in het decreet. De verdeling van de middelen over de verschillende beleidsprioriteiten en de modaliteiten voor de toekenning van de subsidies aan de lokale besturen zullen bepaald worden door de Vlaamse Regering.

Voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt voor een aantal artikelen een afzonderlijke regeling uitgewerkt. De vernieuwde beleids- en beheercyclus wordt niet ingevoerd voor de VGC : dit wil zeggen dat de bepalingen van de generieke regelgeving en het planlastendecreet niet van toepassing zijn voor de VGC. Hierdoor dienen zowel voor rapportering als voor planning afzonderlijke bepalingen worden uitgewerkt. Ook voor de financiering zal, rekening houdend met de Brusselnorm een aparte berekeningswijze gehanteerd worden.

De huidige beleidsplanning voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt verlengd tot eind 2015, gelet op de legislatuur van de VGC die samenvalt met die van de Vlaamse Gemeenschap. Door de specifieke financiering van en toezicht op de Vlaamse Gemeenschapscommissie, en door het ontbreken van een strategische meerjarenplanning bij de VGC, blijven voorlopig de sectorplannen gehandhaafd. Na de conclusies van het kerntakendebat tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie, en uiterlijk eind december 2013, zal de plaats van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in het decreet na 1 januari 2015 bepaald worden.

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Jeugdbeleid is een gemeenschapsmaterie.

Artikel 2

Dit artikel omschrijft begrippen die verder in het decreet en de uitvoeringsbesluiten worden gebruikt. Ze worden hieronder toegelicht.

Om de term **jeugdbeleid** af te bakenen wordt verwezen naar de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen. De afbakening van het begrip gaat echter terug tot 1971 bij de overdracht van de bevoegdheden op het gebied van jeugdbeleid van de Belgische staat aan de cultuurgemeenschappen. Dan geldt dit enkel voor bevoegdheden binnen het niet-formeel leren. Bevoegdheden inzake jeugdwelzijnsbeleid en onderwijs die later zullen worden overgedragen zullen nooit tot de bevoegdheid "jeugdbeleid" horen. Het "jeugdbeleid" heeft geen betrekking op het onderwijs maar wel op de opvoeding van de al dan niet georganiseerde jeugd, met uitsluiting evenwel van de wetgeving tot bescherming van de jeugd (straf-, sociale en burgerlijke wetgeving).

Jeugdraad: de gehanteerde terminologie in deze definitie wordt aangepast aan de bepaling omtrent adviesraden zoals opgenomen in het gemeentedecreet (art. 199).

Jeugdwerk: tot op vandaag worden voor het subsidiebeleid van de Vlaamse overheid twee verschillende definities van dit begrip gehanteerd, enerzijds voor het Vlaamse en anderzijds voor het lokale beleidsniveau. Met de aanpassing van voorliggend decreet wordt ervoor gekozen aan deze ongerijmdheid een einde te maken en in de twee decreten dezelfde definitie op te nemen. De term groepsgericht verdwijnt daarmee uit de definitie en de leeftijdsgrens wordt opgetrokken van 25 tot 30 jaar.

De jeugd ontplooit zich in de vrije tijd, waarmee wordt bedoeld die tijd die overblijft na de verplichte tijd voor school, arbeid en de gezinstijd. Activiteiten binnen het schoolse curriculum of vorming waaraan men deelneemt binnen de arbeidstijd (bv. educatief verlof) of waaraan men deelneemt in het kader van verplichtingen die verbonden zijn met het behoud van een uitkering, worden dus niet als jeugdwerk beschouwd. Bij activiteiten waaraan minderjarigen participeren, gaat het om activiteiten waarbij de ouders niet kunnen worden bestraft voor het niet deelnemen eraan. Ook de vrijetijdsbesteding in gezinsverband geldt niet als jeugdwerk.

Jeugdwerk is sociaal-cultureel werk voor kinderen en jongeren dat raakvlakken heeft met het educatief werk en het welzijnswerk. Het jeugdwerk legt een sterke nadruk op het sociale, het samenwerken, samen handelen, samenleven, maar kan zich ook richten tot individuele kinderen en jongeren om hen te adviseren, te informeren of te begeleiden.

Het aanbod kan verscheidene functies hebben: ontmoeting, permanente groepsvorming, spel en recreatie, creativiteit, vorming en kadervorming, dienstverlening en informatie, werken aan

maatschappelijke en politieke veranderingen, kunsteducatie, ondersteuning en begeleiding van kinderen en jongeren.

Voor de lokale besturen wordt verder nog toegevoegd dat dit jeugdwerk georganiseerd kan worden door jongeren, particuliere jeugdverenigingen, gemeentelijke openbare besturen of de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Naast de financiering van particuliere initiatieven, al dan niet van individuele jongeren, moeten ook de openbare besturen een aanbod kunnen ontwikkelen, daar waar het particuliere initiatief niet aan de vraag voldoet.

Meerjarenplan: hiermee bedoelen we de strategische meerjarenplanning zoals vermeld in het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan – en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd.

Artikel 3.

Zowel de wijze en timing van plannen als van rapporteren aan de Vlaamse overheid worden bepaald bij decreet van 15 juli 2011 houdende de vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd. Aangezien dit decreet ook van toepassing is voor het gemeentelijk jeugdbeleid dient hier louter verwezen te worden naar dit decreet. Verdere verplichtingen hieromtrent kunnen niet worden opgelegd.

Artikel 4

De Vlaamse Regering zal nog steeds subsidies uitkeren ter ondersteuning van het gemeentelijke jeugdwerkbeleid en het jeugdwerkbeleid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Hiermee wordt de oormerking van de sectorale middenstroom duidelijk bevestigd. De middelen zullen moeten worden ingezet binnen het beleidsveld jeugd, dat lokale besturen verder kunnen clusteren binnen een breder beleidsdomein, al naar gelang de lokale situatie. Belangrijke nuance hier is dat de middelen wel ingezet moeten worden ten behoeve van het jeugdwerk. Door de definitie van jeugdwerk te verruimen en te conformeren met de definitie die gehanteerd wordt voor het Vlaamse subsidiëringsbeleid, wil de Vlaamse Regering een ruime invulling bekomen van het jeugdwerkbeleid binnen de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Het moet het streven zijn om een voldoende gevarieerd vrijetijdsaanbod te ontwikkelen en te ondersteunen zodat al de kinderen en jongeren er hun gading in vinden. Ook een jeugdinformatiebeleid, een jeugdcultuurbeleid en vele andere maatregelen aangaande kinderen en jongeren vallen binnen deze bepaling van jeugdwerk.

De Vlaamse Regering opteert er binnen het kader van dit decreet voor, de middelen voor te behouden voor minimum twee Vlaamse beleidsprioriteiten. Namelijk de ondersteuning van het reguliere jeugdwerk, het gaat dan zowel om particulier als gemeentelijk initiatief als de bevordering van de participatie van kansengroepen aan het jeugdwerk. Met deze twee prioriteiten bestendigt de Vlaamse Regering twee van de ankerpunten van het jeugdbeleid, zonder echter voor een status quo te pleiten. Het is duidelijk dat verschillende typen van jeugdwerk op verschillende wijzen kunnen worden ondersteund en dat tal van acties uit te werken zijn om kinderen en jongeren die opgroeien in maatschappelijk kwetsbare situaties ook toegang te verlenen tot een zinvolle vrijetijdsbesteding, al dan niet door aansluiting te vinden bij bestaande verenigingen. Reeds gevoerd onderzoek rond deze problematiek van toegankelijkheid en participatie kan gemeentebesturen ondersteunen bij het ontwikkelen van een adequaat beleid.

Wat de faciliteitengemeenten rond Brussel betreft bestaat het risico dat, als het betrokken gemeentebestuur niet intekent op de Vlaamse beleidsprioriteiten, de lokale Nederlandstalige jeugdwerkinitiatieven hun financiering dreigen mis te lopen. In dat geval wordt het voorbehouden

krediet overgeheveld naar EVA VZW De Rand, die dan de opdracht krijgt deze initiatieven te ondersteunen. De nadere afspraken met betrekking tot de besteding van deze middelen worden verder geregeld in een minstens driejarige convenant gesloten met de VZW De Rand

Naast de twee beleidsprioriteiten die verankerd worden in het decreet, kan de Vlaamse Regering nog bijkomende beleidsprioriteiten bepalen, voor het beleidsveld jeugd. Voor de eerstkomende planningsperiode zullen taalstimulering en deelname aan de uitbouw van de 'Brede school' belangrijke aandachtspunten zijn.

Zoals bepaald in het planlastendecreet zullen de criteria waaraan gemeenten en de VGC moeten voldoen om in aanmerking te komen voor subsidiëring nader bepaald worden bij besluit van de Vlaamse Regering, evenals de verdeling van de middelen over de verschillende prioriteiten. Het zal enerzijds gaan over objectief meetbare criteria op basis waarvan de subsidies per gemeentebestuur zullen worden berekend en verdeeld en anderzijds de minimale criteria waaraan de actieplannen zullen moeten voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen. Deze criteria zullen betrekking hebben op 'te verrichten activiteiten, te leveren prestaties en/of te bereiken effecten'.

De tweede paragraaf van dit artikel bepaalt enkele uitzonderingsmaatregelen voor de beleidsplanning en betoelaging van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Aangezien de BBC niet wordt ingevoerd voor de VGC zal nog steeds een jeugdbeleidsplan worden opgemaakt waarin een jeugdbeleid wordt uitgetekend voor kinderen en jongeren uit het tweetalig gebied Brussel hoofdstad. Dit beleidsplan kent een looptijd die gelijk is aan de bestuursperiode van de VGC, namelijk vijf jaar. Om voor subsidiëring in aanmerking te komen zal de Vlaamse Gemeenschapscommissie in zijn jeugdbeleidsplan moeten aangeven hoe ze invulling zal komen aan de Vlaamse beleidsprioriteiten. Voor de uitvoering van het jeugdbeleidsplan in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wordt voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie een voorafname van het beschikbare krediet toegekend, rekening houdend met de Brusselnorm.

Indien de Vlaamse Gemeenschapscommissie ervoor opteert niet in te tekenen op één of meerdere van de Vlaamse beleidsprioriteiten zal het voorbehouden bedrag evenredig verminderd worden. Met andere woorden, als voor één van de beleidsprioriteit een bedrag van 10% van het globale bedrag wordt voorbehouden en de Vlaamse Gemeenschapscommissie in haar beleidsplan niet beantwoordt aan de criteria opgelegd door de Vlaamse Regering voor deze beleidsprioriteit, wordt hun trekkingsrecht met 10% verminderd.

Aangezien de beleidsperiode van de VGC niet gelijk loopt met deze van de andere lokale besturen waarop dit decreet van toepassing is, en bijgevolg de timing van de bekendmaking van de Vlaamse prioriteiten niet strookt met de planningslogica van de VGC, staat het hen vrij al dan niet een aangepast beleidsplan in te dienen na bekendmaking van eventuele nieuwe beleidsprioriteiten. Ze kunnen er ook voor opteren het lopende plan voor de geplande vijf jaar uit te voeren, zonder verlies van subsidiëring. Dit geldt ook voor het jeugdbeleidsplan dat op 19 november 2010 werd goedgekeurd door de Raad van de VGC en dat de periode 2011-2015 beschrijft.

De verdere regels met betrekking tot de opmaak van dit beleidsplan en de daar bijhorende rapportering zullen worden bepaald door de Vlaamse Regering.

De vierde paragraaf van dit artikel stelt dat de subsidies die de Vlaamse overheid op basis van dit decreet toekent aan gemeentebesturen alleen maar aangewend kunnen worden voor de ondersteuning van Nederlandstalige jeugdwerkinitiatieven, zowel in Vlaanderen als in Brussel.

Aangezien voldoende financiële armslag een belangrijk uitgangspunt blijft voor dit decreet, bepaalt de derde paragraaf het budget dat de Vlaamse Regering in 2014 minimaal zal voorzien voor de uitvoering van dit decreet, uiteraard steeds binnen de marges van de kredieten ingeschreven in de begroting.

In de voorliggende tekst wordt het bedrag bepaald op 21 760 000 euro. Dit bedrag wordt als volgt samengesteld: 20 228 000 euro die vandaag voorzien wordt voor de uitvoering van het decreet lokaal jeugdbeleid (voor gemeenten en Vlaamse gemeenschapscommissie) (HG 125) en daaraan toegevoegd 1 532 000 euro (HG133). Het gaat hier om subsidies die vandaag worden ingezet voor de uitvoering van het decreet van 7 mei 2004 houdende de aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector.

Artikel 5 van het decreet van 2004 stelt dat een organisatie die een geregulariseerde DAC'er in dienst heeft, een subsidie voor de loonkosten van dat personeelslid ontvangt. Dit recht op subsidies blijft behouden zolang een geregulariseerde DAC'er in dienst is en aan alle voorwaarden voldaan is. De verenigingen blijven dus voor de werknemers die in dienst waren bij de inwerkingtreding van het decreet van 2004 en verder gesubsidieerd worden op basis van dat decreet, onbeperkt in de tijd subsidies ontvangen. Wanneer een werknemer niet langer in dienst is kan hij worden vervangen, doch de subsidiëring op basis van het decreet van 2004 is dan slechts tijdelijk, nl. tot er een herverdeling kan gebeuren op basis van objectieve parameters.

De subsidies voor de loonkosten kunnen nooit meer bedragen dan 35.510 euro per voltijds equivalent. Dat bedrag wordt aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex. In de periode januari 2005 – mei 2011 steeg dit tot 41 412,49 euro (stijging gezondheidsindex met 16,622 %).

Een deel van de middelen die voor de aanvullende subsidie voor tewerkstelling binnen lokale jeugdwerkinitiatieven (DAC-regeling) beschikbaar zijn binnen het jeugdbeleid, worden met ingang van 2014 toegevoegd aan de subsidies die Vlaamse Regering voorziet voor de uitvoering van het decreet lokaal jeugdbeleid. Het gaat om de middelen voor 37 werknemers die werkzaam waren in de categorie van werkingen met maatschappelijk kwetsbare kinderen en die momenteel in aanmerking komen voor herverdeling. Dit bedrag zal in de toekomst alleen maar groeien. Die middelen kunnen enkel worden aangewend voor tewerkstelling en zullen worden voorbehouden voor de uitvoering van de tweede Vlaamse beleidsprioriteit voor het beleidsveld Jeugd, namelijk het verhogen van de participatie van kansengroepen aan het jeugdwerk. De verdeling van het bedrag voorbehouden voor de uitvoering van deze prioriteit zal over de gemeentebesturen worden verdeeld op basis van sociaalgeografische indicatoren.

Met de bepaling in de zesde paragraaf wil de Vlaamse Regering de lokale besturen oproepen om binnen de actieplannen voor al de Vlaamse beleidsprioriteiten voor het beleidsveld jeugd aandacht te besteden aan kinderen en jongeren die opgroeien in situaties die kunnen leiden tot maatschappelijke achterstelling. Het is niet alleen belangrijk dat gemeenten die (kunnen) intekenen op de tweede Vlaamse beleidsprioriteit binnen hun jeugdbeleid aandacht hebben voor kansengroepen, ook in deze gemeentebesturen waar deze groepen minder prominent/ zichtbaar aanwezig zijn, is het van het grootst belang dat het beleid rekening houdt met kinderen die het moeilijk hebben om aansluiting te vinden bij het reguliere aanbod, .

Artikel 5.

Het planlastendecreet bepaalt dat de sectordecreten aangeven hoe lokale belanghebbenden betrokken worden bij de totstandkoming van het lokale beleid. Binnen het decreet lokaal jeugdbeleid onderschrijft de Vlaamse Regering zijn geloof in de werking van de jeugdraad als adviesorgaan voor het lokaal jeugdbeleid. Het inrichten en ondersteunen van een jeugdraad blijft een minimum voorwaarde voor het voeren van een participatief beleid. Het is belangrijk dat de jeugdraad niet louter fungeert als een adviesorgaan dat post factum een advies mag geven over het uitgestippelde beleid van de gemeente, het doel van de jeugdraad is om betrokkenheid van zowel kinderen als jongeren te verzekeren, niet alleen bij de implementatie van het beleid, maar ook tijdens de fase van de beleidsvoorbereiding, de fase van de uitwerking van het beleid en bij de evaluatiefase. Hier krijgt de jeugdraad een veel bredere invulling dan louter het geven van adviezen. Binnen dit decreet staat de

betrokkenheid van de voorbereiding, de uitvoering en de evaluatie van de strategische planning en het meerjarenplan centraal. De nadruk ligt hier op deelname van kinderen en jongeren aan het gevoerde proces. Uiteraard fungeert de lokale jeugdraad ook vaak als een orgaan waar jongeren voor het eerst in contact komen met politieke besluitvorming en kunnen ervaren welke bijdrage zij hieraan kunnen leveren. Kinderen en jongeren hebben geen stemrecht, en zitten dus in de wachtkamer van de democratie. Dat betekent dat met hen moet rekening gehouden worden via de stem van volwassenen, en dat die volwassenen de plicht hebben hen te horen.

Ook voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie zijn de bepalingen met betrekking tot de jeugdraad van kracht.

De samenstelling van de jeugdraad wordt bepaald in de tweede paragraaf van dit artikel, deze blijft ongewijzigd ten opzichte van het vorige decreet en is ook voor de jeugdraad van de VGC dezelfde gebleven. Politieke mandatarissen blijven uitgesloten van lidmaatschap van de jeugdraad, wat niet wil zeggen dat regelmatige aanwezigheid van de schepenen van jeugd, een bijzonder positieve bijdrage kan leveren aan de werking van de jeugdraad. Belangrijk is dat hier een gezond evenwicht gevonden wordt tussen autonomie en controle van dit adviesorgaan.

Om de vrijheid van vereniging te waarborgen, kan lidmaatschap van de jeugdraad niet als voorwaarde gesteld worden tot subsidiëring door lokale besturen.

Het college wordt geacht advies te vragen aan de jeugdraad bij de bepaling van de beleidsdoelstellingen en de actieplannen die hun beslag krijgen in de strategische planning van de gemeente. Jaarlijks legt het college de verantwoordingsstukken over de uitvoering van de verschillende actieplannen, ter discussie voor aan de jeugdraad

Uiteraard beperkt de adviesbevoegdheid zich niet louter tot de planningsdocumenten. Ook als de gemeente acties ontwikkelt die rechtstreeks betrekking hebben op het jeugdbeleid, wordt het advies van de jeugdraad ingewonnen. Het is belangrijk in het participatief proces dat een college ook aangeeft waarom een advies van de jeugdraad al dan niet, of slechts gedeeltelijk wordt gevolgd. Deze motiveringsplicht vormt een onderdeel van behoorlijk bestuur, waar soms toch te snel wordt overgegaan. Een vlotte en respectvolle communicatie tussen de twee partijen kan de verstandhouding alleen maar te goede komen.

Om een vlotte samenwerking tussen college, jeugdraad en gemeentelijk dienst bevoegd voor jeugdbeleid, te waarborgen worden een aantal punten best vastgelegd in een afsprakennota tussen gemeenteraad en adviesraad. De punten opgesomd onder paragraaf vier verschillen nauwelijks van de bepalingen uit het decreet van 14 februari 2003. Zowel het recht op informatie als maatregelen met betrekking tot openbaarheid van de adviezen en de werkzaamheden van de jeugdraad, de manier waarop het college zal antwoorden op de adviezen en de wijze van ondersteuning van dit gemeentelijk adviesorgaan wordt best door de gemeenteraad en bij voorkeur in onderling overleg bepaald. Dezelfde bepaling is onverminderd van kracht voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Artikel 6

Dit artikel staat los van het eigenlijke subsidiëeringsbeleid van de Vlaamse Regering ten opzichte van het lokale jeugdbeleid. Toch heeft de prijs voor de jeugdgemeente van Vlaanderen, zijn mobiliserende kracht voor het lokale jeugdbeleid al bewezen. Tot en met 2013 staan de bepalingen omtrent de toekenning van de prijs opgenomen in het decreet van 8 juni 2008 aangaande het Vlaamse Jeugd en kinderrechtenbeleid. Door de gelijklopende timing van aanpassing van dit laatst vermelde decreet en het decreet van 14 februari 2003, werd de opportuniteit gegrepen om de prijs, die is bedoeld om het gemeentelijk jeugdbeleid in de kijker te zetten, in te schrijven in het nieuwe decreet lokaal jeugdbeleid.

De verdere modaliteiten voor de toekenning van de prijs en het daaraan verbonden zullen worden bepaald door de Vlaamse Regering.

Artikel 7

Om de regularisatie van de subsidies voorbehouden voor DAC werknemers binnen de sector van het gemeentelijk jeugdbeleid op een vlotte manier te organiseren via dit decreet, is het nodig een wijziging door te voeren aan het decreet van 7 mei 2004. Artikel 16 van dit decreet bepaalt dat de eerstvolgende verdeling zoals bedoeld in artikel 9 en 10 voor het lokale jeugdwerkbeleid kan plaatsvinden ten vroegste voor de planperiode 2008-2010. Aangezien dit niet gebeurde is het belangrijk dat dit gebeurt bij de eerste komende planperiode voor lokale besturen, namelijk 2014-2019. Volgens het 2de lid van dit artikel moeten de objectieve parameters voor de herverdeling en toewijzing minstens twee jaar op voorhand worden vastgelegd en meegedeeld aan de betrokken sector.

De krappe timing waarbinnen de herziening van deze regelgeving moet plaatsvinden laat het niet toe deze timing te halen. De objectieve parameters zullen worden vastgelegd bij de besluit van de Vlaamse Regering samen met de bepaling van de Vlaamse beleidsprioriteiten. Deze zullen bekendgemaakt worden, ten laatste op 30 oktober 2012. Daarom wordt voorgesteld één lid toe te voegen aan artikel 16 van het decreet van 7 mei 2004, dat bepaalt dat de eerste herverdeling zal plaatsvinden op 1 januari 2014, bij de start van de volgende lokale planperiode.

Artikel 8

In afwachting van de vertaling van het Witboek Interne Staatshervorming in regelgeving tegen 1 januari 2014, worden bij wijze van overgangsmaatregel de bepalingen in het geldende decreet die betrekking hebben op de rol van de provincies nog niet opgeheven.